

Lovforslaget fastsætter:

Naar der i en Kvægbesætning opstaar Kastningstilfælde, der maa formodes at være af smitsom Art, skal Ejeren eller den, der paa hans Vegne fører Tilsyn med Dyrene, straks anmelde dette til en Dyrlæge, og saafremt Dyrlægen konstaterer smitsom Kastning, er det, i et af Landbrugsministeren nærmere fastsat Tidsrum, ham forbudt,

1. a t indsætte paa fælles Græsgang Tyre, drægtige Køer eller Kvier, samt Køer eller Kvier, der lider af Børflod,
2. a t sælge Tyre, Køer eller Kvier til Levebrug uden samtidig at meddele Køberen, at nævnte Sygdom findes i Besætningen, eller at fremstille disse Dyr til Salg ved Auktion over sammenbragte Dyr,
3. a t lade Tyre bedække Køer eller Kvier fra sunde Besætninger uden samtidig at meddele Ejeren af disse, at smitsom Kastning findes i Besætningen,
4. a t føre Køer eller Kvier til Bedækning ved fremmede Tyre uden samtidig at meddele disses Ejere, at Dyrene stammer fra en smittet Besætning.

Det paahviler Ejeren af en smittet Besætning at følge de Anvisninger til Sygdommens Bekæmpelse, der i Henhold til en af Landbrugsministeren udfærdiget Instruks paalægges ham af den paagældende Dyrlæge.

Naar det kommer til en Dyrlæges Kundskab, at der findes smitsom Kastning i en Besætning, paahviler det ham at gøre dennes Ejer bekendt med ovennævnte Bestemmelser.

Afgivelserne fra den nugældende Ordning (Lovens § 12) bliver herefter følgende:

1. Lovens Bestemmelser vedrørende smitsom Kastning skal ikke træde i Virksomhed i saadanne Tilfælde, hvor der blot „findes Grund til at antage“, som det tidligere var udtrykt, at smitsom Kastning foreligger, men kun i saadanne Tilfælde, hvor smitsom Kastning virkelig er konstateret*).

2. Lovforslaget indfører endvidere den Bestemmelse, at det skal være tilladt at udstille Dyr fra smittede Besætninger paa Dyrskuer.

*) Ministeriet har under 4. Maj 1923 udstedt et Cirkulære, der bestemmer, at Udfaldet af Blodprøven alene ikke skal være nok til at betragte Sygdommen smitsom Kastning som konstateret.